

Kokošja piča.

Zrnje, bodi pšenica ali rž ali najbolje koruza, prižge se toliko, da še obdrži svojo obliko. Jedó ga kokoši s slastjo in vidi se jim kmalu, da jim dene dobro. Rdeča roža pové to razločno. Nesti začnó jajca kokoši prej in nesó jih veliko dalje. Nekod — v Ameriki — jim skuhaajo ovsa ter ga sprážijo v maslu. To pa ni, da svetujemo našim gospodinjam. Masla nam ne hodi na ostajanje.

Sejmovi. Dne 29. januarija v Poličanah (za svinje). Dne 1. februarija v Jurkloštru in v Mariboru. Dne 3. februarija v Št. Juriju na Ščavnici, v Jarenini, v Kostivnici, v Lučanah, na Ptuju, v Radgoni in na Vidmu. Dne 5. februarija pri sv. Petru pod Sv. gorami.

Dopisi.

Iz Slatine. (Društveno življenje.) Kat. pol. društvo v Slatini ima dne 2. februarija svoj občni zbor v hiši g. Franc Ogrizeka pri sv. Križu. G. deželni poslanec dr. F. Jurtela je tje povabljen. Zvečer v „Hotel zur Sonne“ je veselica. Narodnjaki iz Šmarja, Št. Jurja in od drugod so uljudno vabljeni, naj se veselice vdeležijo, ker je čisti dohodek deloma dobrotelnim zavodom namenjen. Pri nas je le redko mogoče, da se pokažemo očitno, kaj in koliko da se zavedamo, zato lahko računimo, da bode tokrat vsak storil svoje, naj se obnese nam ta den društvenega življenja izvrstno. Odbor je storil, kar je mogel, drugi udje društva in domorodni možje bodo pa tudi storili svoje in tako bomo pokazali svetu, da nismo — zaspali.

Iz Mozirja. (Lep pričetek.) Savinjski Sokol je imel 6. januarja t. l. svoj občni zbor. Društvo broji nad 150 udov in je v preteklem letu mnogo storilo za probujenje naše mladeži ter sklenilo, da se udeleži junija meseca velikega vsesokolskega shoda v Pragi z zastavo. Voljeni so bili enoglasno: G. Marka Lipold, starosta, gosp. Ivan Gabršek, podstarosta, oba iskrena, neomahljiva narodnjaka, katera bosta gotovo na čelu Sokola vodila to društvo k napredku in prospehu. Nadalje so voljeni izborni in neutrudni gg. rodoljubi: Matija Puncer, blagajnik, Radoslav Škoflek, tajnik, Josip Pirš, Ivan Vrankovič, Fran Lončar, odborniki. Žalibog je tudi leta 1886 pobrala nemila smrt izborne ude, med njimi je tudi preč. g. župnik Mozirski Ivan Kalin. Želimo, da Sokol izvršuje svojo lepo nalogo vrlo in neustrašno sebi in slovenstvu na čast. Možje, ki so mu na čelu, so nam porok za izpolnitev te želje.

Od sv. Trojice v Slov. goricah. (Olepšanje cerkve.) Prav lepi in imenitni so kraji Slov. goric, to pa zavoljo njih rodovit-

nosti polja in goric, posebno pa še zavoljo njih veliko Bogu posvečenih cerkev! Le-te se svetijo po slovenskem v obilem številu, kakor zvezde na milem nebu. In na sredini med njimi se sveti, kakor kraljica vseh drugih na prijetnem hribočku farna frančiškanska in romarska cerkev. Ona je presveti Trojici posvečena ter slovi daleč okoli po slovenskem in nemškem zavoljo njenih Božjih potov! K presveti Trojici pride veliko jezer romarjev skoz celo leto, da si izprosi milosti od presvete Trojice na duši in telesu. Odkar so leta 1854 v. č. oo. frančiškani k nam, kakor dušni pastirji prišli, od onih mal se je veliko pri naši cerkvi in samostanu novega napravilo in prenovilo. Posebno veliko čast in zahvale zaslužijo naš sedanji visoko častiti oče superior, Evstahij Puntnar. Oni so celo hišo Božjo dali zvunaj in znotraj olepšati in okincati ter so kakor kinč hiše Božje več novih krasnih podob, več lustrov in veliko mešnega oblačila oskrbeli. Cerkev so dali, celo z novega zmalati, nova tla napraviti, celo vsaki kotič so dali olepšati. Tudi tretji zvonik so z drugima dvema zvonikoma dali napraviti nov! Gledé na-nj so večkrat djali: Vse tri Božje osebe so popolnoma in enako mogočne, zakaj bi pa tretji zvonik manjši bil in ne tako lep, kakor sta druga dva? To veliko in imenitno cerkveno delo je veliko veliko denarjev stalo, več 18 jezer goldinarjev. Te denarje so večjidel preč. o. superior od dobrotljivih rok sami si izprosili, in od njih lastnega premoženja dali. Delo jim je veliko truda in sivih las prizadjalo; dostikrat celo spanje prikrajšalo. Zato smo pa njim vso čast in hvalo dolžni. Pa ljubi Bog njim bo gotovo njihov trud obilo v sv. nebesih poplačal. In mi njim želimo, da bi jih ljubi Bog še dosti let zdravih ohranil, kajti upamo še, če bodo par let pri nas in naš ljubi župnik, da bodo še nam veliki zvon oskrbeli. Naj jih Bog še torej ohrani veliko let!

Hvaležni župljani.

Iz Lembaha. Preteklo nedeljo je tukaj umrl posestnik g. Jakob Robič. Bil je rajni blagi mož, marljiv in umen gospodar, izgleden soprog svoji ženi in skrbni oče svojim otrokom, tih in miroljuben sosed, bogoljuben kristijan in zanesljiv rodoljub. Opravljal je častno službo cerkvenega ključarja pri domači župni cerkvi 33 let, cerkvene vinograde oskrbljeval marljivo in zvesto, da so v najboljšem stanu dajali obilne dohodke domači cerkvi. Zmerno in trezno je bilo njegovo življenje, zato pa je tudi dočakal lepo starost 76 let in po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti je vdan v sveto voljo božjo mirno v Gospodu zaspal. Sprevod so vodili preč. g. L. Herg, kanonik, nekdanji župnik v Lembahu in pogreba se je vdeležila obilna množica župljanov, med njimi šestero dobro oskrbljenih otrok in mnogobrojna rodovina Ro-

bičev. ki slovi zavoljo svoje poštenosti in zvestega domoljubja. Bodi rajni priporočen v blagi spomin in v posnemo. Naj počiva v miru!

Od Oglajne. (Zajec dela škode.) Presni so sedanji časi, da bi kmet zamogel vsako nezgodo požreti, katero mu njegovi sovražniki vsiljujejo. Ena teh nezgod je za kmeta sedanja zajčja izreja. Škoda, katero ta kmetijstvu stori, je nepopisljiva. Ako pogledamo, koliko mladih dreves vniči, še ni vse, kar nam zajčji zarod škoduje, temveč on vzame kmetovalcu za naprej pogum, še nadalje za sadje-rejo skrbeti. S težkim srcem že zdaj v prihodnost gledamo, kaj bo, kedar bodo ta odraščena drevesa obnemogla? V vinogradu pa tudi, koliko trsja obere, tega se lahko vsak sam prepriča, ako ga v vinogradu zasleduje in trsom oči presteje, koliko jih pogoltne. Ako še fižolove grme in zeljne sadeže pregledamo, kako so od teh uhljanov pokončani, bi se v resnici lahko sila jezili. Mnogo ljudi po vaséh pa tudi mestna gospoda ima glavno prikuho fižol in zelje ali repo in ako tega ni, dragi zajčji varuhi, pojdite in pogledajte v njih lonce in gotovo se vam ne bo več ljubilo zajca zagovarjati. Dalje nam veliko situobno delajo lovci, ker si upajo ob nedeljah in praznikih loviti, ako to ravno v § 16 ministerjalni ukaz od 15. dec. 1852 št. 5681 prepove. Zakaj, vam ni treba praviti, saj ste že odrasli. Le v glavo nam ne more iti, kako je to, da tako visoka in učena gospoda ob nedeljah in praznikih s puško na rami ljudi srečavajo, kateri postavno v nedeljski praznik od vseh strani v cerkev grejo. Zajčji zagovorniki sicer učijo kmetovalce, naj drevesa omažejo in ovijejo, s polja zajce zaženejo. Ali to so samo prazne besede. Mi pa mislimo, da lovcem nismo dolžni robote delati. Škode lovski varuh nikoli zadostno ne poplača; zatorej zajc pojdi v gore, na polju mi požreš moj živež in premoženje, zraven pa še bolezen in zdražbo prineseš, katera ima hude, hude posledke. Kar Celjski lovski zbor naglašá, kakor piše „D. W.“ od dne 2. novembra 1886, da zajčji lov za sp. Štajar $\frac{1}{2}$ milijona gld. dobička donáša, to se mi pač čudno zdi, da pri meni od njih nič ne diši. Ko bi bil jaz prej to izvedel, postavil bi mu bil že zdavno lep šotorec in bi se mu vsako jutro prav nizko priklonil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so 15 velicih gospodov poklicali za čas življenja v gosposko zbornico. Iz slov. dežel ni nihče v njih številu. — Nemški poslanci, ki so zapustili dež. zbor v Pragi, izgubé poslanstvo, ter bodo na njih mesto še v tem letu nove volitve. Tega se kujavci niso nadjali. — Nemška in liberalna večina v štaj. deželnem zboru si je ostala do

konca enaka ter ni izpolnila nobene želje slov. in konservativnih poslancev. Predlog dr. J. Pscheidena in tov. gledé „zakonske oglasnice“ je vrgla kar z lahko roko pod klop, nasproti pa je vzprejela izjavo dr. Aussererja in tov. gledé jezikovne uredbe ministra Pražaka. Zoper to. toliko drzno, kolikor nepotrebno izjavo so govorili princ Liechtenstein, M. Vošnjak in dr. Dominkuš ter so jasno dokazali, da je greh iti v tem za dr. Aussererjem in še celó ces. namestnik je čez njo izrekel ostro sodbo, toda bilo je večini poslancev vse bob v steno. No, minister bode še tudi to prebolel. — Na Koroškem dobodo sedaj lovske karte, kakor jih že mi imamo, to je: kdor hoče hoditi na lov, mora si kupiti za 3 gld. tako karto. Posilne delalnice si ne napravi koroška dežela lastne, ampak še pošilja take ljudi v kranjske delalnice. — Konservativna večina poslancev v deželnem zboru v Inomostu ni vzprejela prememb, ki jih jim je ces. vlada ponudila v šolskih postavah, ampak ona se je za to izrekla, naj bi se kar vsa šolska postava izpremenila, kolikor si je ona navskriž z deželnimi koristmi. — Na Kranjskem so imeli jeseni veliko sadja ter so ga nekaj prodali, nekaj pa si ga za-se obdržali ter ga tudi stolkli za pijačo. Sedaj pa jim je tolklja, izlasti, ako so si jo iz samih jabelk naredili, vkisnila. Zakaj? Menda za to, ker si je niso prav naredili ali še hitreje, ker je niso dobro shranili. — Kakor se sliši, skliče se sedaj Bled kmalu za zdravstveno, javno kopališče. To ne bode za Bled in okolico brez vse koristi. — Ljudske šole so po nižjih razredih v Gorici zaprli, ker je že več otrok umrlo vsled osepnice. Slovenci bodo napravili spomenik prof. Erjavcu, ter so spravili že precej denarja za-nj vkup. — Železnica iz Trsta v Hrpelje bode kmalu gotova. Lahoni se še vedno stavijo po robu zoper mil. škofa v Trstu, se ve, da brez vse potrebe in torej gotovo tudi brez vse koristi. — Za šole stori c. kr. vlada veliko v novi Avstriji — v Bosni in Hercegovini. V celem je bilo v obeh deželah doslej 187 ljudskih šol, v Sarajevu pa imajo že višjo gimnazijo in učiteljišče. — Minister Tisza trpi sedaj veliko v državnem zboru v Pešti ter leté od vseh strani debele na-nj. Mož je doslej Madjarom mazal usta s strdjo ter jim vse po volji delal, a ni se spomenil, da je liberalna strd draga. Kdo naj sedaj plača dolgé, ki so jih v tem času naredili?

Vnanje države. V tem, ko je bil o novem letu le glas mirú, sliši se sedaj že gromenje vojske, da-si še le tako bolj iz daljave. Trojica bolgarskih mož, ki so hodili koledovat po evropskih državah, se že vrača, to se pravi: Grekov in Stojlov gresta skozi Carigrad domov, Kalčev pa se mudi še na Italijanskem in pravi se, da počaka v Milanu na kneza Aleksandra.